

Kanne 12.8.2013 — Gruppo Norton v. SMHV — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Asia T-427/13)

(2013/C 313/56)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Gruppo Norton Srl (Carini, Italia) (edustaja: asianajaja M. García Lirola)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— antamaan tuomion, jossa tutkitaan asia aineellisesti, ja hyväksymään tavaramerkin rekisteröinnin kaikille tavaroille, joita varten sitä on haettu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "Gruppo Norton S.r.l." luokkien 7 ja 9 tavaroille — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o 10 169 753

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Victoriano Marín Nicolás

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen tavaramerkki "NORTON HISPANO" luokan 9 tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan virheellinen soveltaminen

Kanne 19.8.2013 — IOC-UK v. neuvosto

(Asia T-428/13)

(2013/C 313/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor J. Grayston ja asian-

ajajat P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers ja N. Pilkington)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 6.6.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/270/YUTP (EUVL L 156, s. 10) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 6.6.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 522/2013 (EUVL L 156, s. 3) sikäli kuin ne koskevat kantajaa ja

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen, jotka koskevan olennaisen menettelymääräyksen sekä perussopimusten ja niiden soveltamissäännösten rikkomista: oikeutta tulla kuulluksi on loukattu; perustelut ovat riittämättömät; puolustautumisoikeuksia on loukattu; on tehty ilmeinen arviointivirhe; perustavanlaatuisuudesta suhteellisuusperiaatetta on loukattu; perustavanlaatuisuudesta yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden kiellon periaatetta on loukattu ja perustavanlaatuisuudesta omistusoikeutta on loukattu.

Kantaja katsoo, ettei neuvosto kuullut kantajaa eikä sille ole oikeutusta. Lisäksi neuvoston perustelut ovat riittämättömät. Kantajan vaatimukseen laajentaa perusteluja ja saada tutustua asiakirjoihin ei ole vielä vastattu, lukuun ottamatta lyhyttä vastaanottoilmoitusta. Näillä laiminlyönneillä neuvosto on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia eikä kantajalle ole annettu tosiasiallista mahdollisuutta esittää vastaväitteitä komission toteamuksia vastaan, sillä näitä toteamuksia ei ole esitetty kantajalle. Neuvosto ei ole myöskään esittänyt todisteita siitä, että se, että NIOC hallitsee välillisesti kantajaa, merkitsisi Iranin valtiolle koituvaa taloudellista etua, joka olisi riidanalaisen päätöksen ja asetuksen tavoitteen vastaista. Sen luetteloon lisäämisen perusteluista kantaja katsoo, että ne ovat joko riittämättömiä tai niitä rasittaa ilmeinen arviointivirhe. Kokonaisuutena tarkasteltuna luettelointipäätöksen tavoitteiden ja tästä päätöksestä kantajalle koituvien käytännön seurausten vertailu osoittaa, että päätös ei ole oikeasuhteinen. Neuvosto myös loukkasi perustavanlaatuisuudesta omistusoikeutta toteuttamalla toimenpiteitä, joiden oikeasuhteisuutta ei voida varmistaa.